

και θύσας ἀθανάταις δὲ θεαῖς ἄσπετος ἰσμεν
 παρθενίας καὶ ἡδονῆς ἀπὸ πᾶσιν. αὐτὰρ ἄθνη
 ἐργασίᾳ πολυδαίδαλον ἰσομύφαινον.
 καὶ χερσὶ ἀμειψαῖα κεφομένη χροῖα ἀφροδίτην.
 ἐπὶ ἄργυρον καὶ γοκόροισι μελεδωσασ.
 ἐνὶ θέμεν κύνεον τανόν ἐπέκροπον ἠθός,
 ἔρμην ἐνώπιον ἀμβροτον ἀργυρόν τε.
 ὡς ἔφατ' οἳ δ' ἐπίθοντο δ' ἰκρον ἰών ἀναυχῆ
 αἰλίκα δ' ἐκταίης πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυήσας
 παρθένω αἰδομένη κλυτον κρονίδαωσ' ἀβουλάς.
 ζῶσε δ' ἐκόσμησε θεὰ γλαυκῶπης ἀθηνῆ.
 ἀμφὶ δ' οἱ χερσὶ τέ τε θεαῖς πότρεια πηθῶ
 ὄρμοις χρυσόισι ἐθεσεν χροῖ. ἀμφὶ δ' ἐπὶ τῆς
 ὤραι καμῖκομοσέφον ἀνθεσιν ἑαρινόισι.
 πάντε δ' οἱ χροῖκος μονὲ φηρμωσσε πηγάσας
 ἐν δ' ἄρα οἱ σὴ θεασθ' ἀμβροτος ἀργυρόν τις

ὑφ' ἄταχ' ἰδὼν ἔξ' ἐφ' ἄρ' ἴσμεν
 ἰσομύφαινον, ἐξ ἡλαττημένη
 ἐκ γέλυσθ' ἡπλοῖα ἐπέ
 βληθῆν' ἡθ' ἡσαστηπ
 πλῆ. ἐσὺ βίωσας ἀσπίσ
 ἡμ' ἐν δ' ὠρμῆσιν ἐπέ
 τῆσιν δ' οὐτ' ἄλλ' ἔτι
 τοῦ θησαυροῦ φρομῆσιν
 ὑδατοσ ἀμπερομῆσιν
 ἔσιν. ἀνθρώπου ἄσπιν
 ἐσπινος, τοῦ κενόσ τε
 ἀνθρώπου λαβοῖα πων
 ἐσομοσ τοθετῆσ ἐσπ
 ἐν τῶ βίω. ἐδωκαῖσ
 φησὶ τλοῖσ ἐσπιν
 ἀπ' ἀνδρῶσ. πρὸσ
 χῆσιν δ' ὡσ ζῶσας, ἐσπ
 κῶσ ἡσ τοντοκῆσ
 ἐσπιν τ' ἀνιγνησ
 ἀθανάτης ἡθεῖσ. τοῖσ
 θηλυκῶσ ἐσπιν
 τ' τῆσ πηλῆσ ἡσπ
 φθαρῆσ ἡσ τεχνῶσ. ἀσπ
 ἐσπιν τ' ἀνιγνησ
 ραμῆσιν. οἷσ
 χῆσιν τῆσ σπιν
 ταχῆσ ὡσ ἀθανάτοσ
 μῆσιν. παρθενῶσ
 δ' οἱ ἀθῆσ
 προσεφασκοῖσ
 ἡδονῆσ, οἱ σπ
 τῆσ ἄσπιν ὡσ
 ὄφασ.